

Professor Aart de Kruif: 'Wil je ook in de toekomst in de sector actief blijven, dan moet je echt gaan voor het vakmanschap'

Dierwelzijn moet beter

Begin oktober ging professor Aart de Kruif van de faculteit Diergeneeskunde in Merelbeke met emeritaat. Bedrijfsdiergeneeskunde was een van zijn belangrijkste stokpaardjes. Het kan altijd beter. Vooral in dierenwelzijn liggen nog uitdagingen, vindt hij.

tekst **Annelies Debergh**

Nee, professor De Kruif is hier niet meer beschikbaar.' Aan de andere kant van de lijn klinkt de secretaresse van de vakgroep voortplanting, verloskunde en bedrijfsdiergeneeskunde van de faculteit Diergeneeskunde in het Belgische Merelbeke. Sinds 1 oktober 2012 is professor Aart de Kruif met pensioen, met emeritaat, zoals dat voor professoren zo mooi heet.

Een telefoontje naar zijn thuisadres in het Gentse levert niet meteen professor De Kruif op aan de lijn. De man is dan wel met emeritaat, dat betekent niet dat hij aan zijn huis zit gekluisterd. De nu vrijgekomen tijd besteedt de hoogleraar aan zijn rol als algemeen secretaris van de Koninklijke Academie voor Geneeskunde van België.

Behalve meer tijd voor zijn vrouw, kinde-

voor mezelf toch wel een verrijking', zegt hij. Voor zijn gezin was het een moeilijke overgang. 'Het is hier anders, niet beter, niet slechter, maar anders. Ik heb me ervoor opengesteld en heb het hier op de faculteit altijd reuze naar mijn zin gehad. Ik was ook meteen geaccepteerd. Het feit dat ik later ook decaan heb kunnen worden, heb ik zelf altijd als zeer positief ervaren.'

Meer koeien, minder tijd

Een opvallende verandering tijdens zijn loopbaan noemt De Kruif de groei van bedrijven. Het begon met bedrijven van tien tot twintig koeien, nu zijn dat er soms honderd koeien en meer. 'Je kunt nostalgisch zijn over die kleine bedrijfjes van vroeger, maar een bedrijf managen moet efficiënt kunnen en dat gaat het

'Als je dierenwelzijn zou kunnen meten, zouden veel boeren teleurgesteld zijn'

ren en kleinkinderen houdt De Kruif op regelmatige basis ook voordrachten over zijn boek 'Typisch testosteron'. 'Wat me aan die voordrachten zo boeit, is dat ik nu op heel andere plekken en bij een heel ander publiek kom.'

Ook als decaan geaccepteerd

Al 25 jaar woont de nu 65-jarige Aart de Kruif in de regio Gent. Zijn roots liggen – na al die jaren nog steeds hoorbaar – in het Nederlandse Woudenberg. In 1971 studeerde hij af als dierenarts in Utrecht om er vervolgens aan de slag te gaan bij de vakgroep voortplanting en verloskunde. Na de verdediging van zijn proefschrift in 1975, ging De Kruif in 1978 als vierde dierenarts aan de slag bij de dierenartsenpraktijk in Someren, een praktijk die nu 22 dierenartsen telt.

Eind 1987 kreeg De Kruif de kans om in Gent op de faculteit Diergeneeskunde aan de slag te gaan. Een verandering van loopbaanparcours waar hij met volle tevredenheid op terugkijkt. 'Dat vond ik

beste in een grotere bedrijfsstructuur.' De komst van meer reglementering is een neveneffect waar minder sympathie voor klinkt. 'Eigenlijk is de komst van steeds meer regels en bureaucratie toch wel jammer. Dat geldt voor veehouders, maar ook voor dierenartsen. Aan de andere kant: we leven in een complexe wereld, waarin iedereen zich met alles bemoeit. We leven in een soort glazen huis en moeten daarmee leren omgaan.'

Voor de toekomst wordt het volgens Aart de Kruif wel een probleem dat boeren vaak in hun eentje op een bedrijf zitten. 'Als je dat vergelijkt met een eenmanspraktijk bij dierenartsen, dan is dat op het arbeidsvlak altijd een nadeel. Met dierenartsen kun je sneller naar een groepspraktijk overgaan, melkveebedrijven kun je niet zomaar samenbrengen. Al zie je dat soms toch gebeuren.' Bij de melkveehouder in het veld staat de professor nog steeds bekend als de man die ijverde voor de bedrijfsdiergeneeskunde. 'De diergezondheid kan nog al-

P O R T R E T	
Naam	Aart de Kruif
Leeftijd	65
Opleiding	dierenarts
Carrière	proefschrift gehaald in 1975, praktijkdierenarts in Someren van 1978 tot 1987, hoogleraar, vakgroepvoorzitter en decaan aan de faculteit Diergeneeskunde van de Universiteit Gent in Merelbeke

tijd veel beter', klinkt het onveranderd. 'Maar steeds meer is te zien dat veehouders gewrongen zijn met de tijd. Neem nu de aanpak van kreupele koeien. Als je in je eentje honderd koeien moet verzorgen en de klauwgezondheid wilt aanpakken, dan kost dat tijd. Dan ben je al één dag in de week kwijt aan verbanden en klosjes zetten.'

Volgens Aart de Kruif is er hoe dan ook nog te weinig besef rondom dierenwelzijn. 'Als je zou kunnen meten of die koeien het wel daadwerkelijk naar hun zin hebben, dan zouden veel boeren nog wel eens teleurgesteld kunnen zijn. We vragen veel van onze koeien en moeten ze dus ook tiptop verzorgen. Misschien lijden koeien wel meer dan pakweg dertig en veertig jaar geleden.'

De professor hekelt in dat kader vooral de lage prijzen in de sector. 'Het is een dilemma: de prijzen zijn gewoon te laag om in dierenwelzijn te investeren.' Hij drukt zijn bezorgdheid uit. 'Er wordt veel van onze dieren gevraagd. Een koe moet veertig, soms vijftig liter melk op een dag geven en dat elke dag opnieuw. Het wordt niet voor niets vergeleken met het lopen van een marathon.'

Maar goedkoop voedsel en hoge prestaties leveren is een moeilijk evenwicht. 'Wil je voldoende inkomen hebben als boer, dan moet een bedrijf voldoende afleveren en dat betekent keihard werken.' Daar ziet De Kruif een valkuil voor adviseurs. 'Het is dan makkelijk om advies te geven. Tenslotte is het wel de veehouder die het zelf moet doen.'

Gaan voor vakkennis

Er liggen nog kansen in de melksector. 'Wil je in de sector blijven, dan moet je gaan voor het vakmanschap.' Dat ziet De Kruif ook voor dierenartsen. 'Gelukkig is de keuze gemaakt om verschillende afstudeerrichtingen te maken in de diergeneeskunde. Ook een vakkundige moet specialiseren en bijscholing volgen. Die weg moeten we nog verder op. Alleen met een vakkundig veehouder en een vakkundige dierenarts krijg je het beste resultaat.' |